

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2015 m. lapkričio 3 d.
(OR. en)

Tarpinstitucinės bylos:
2014/0258 (NLE)
2014/0259 (NLE)

13005/15
ADD 1

SOC 583
EMPL 385
MIGR 49
JAI 751

PRANEŠIMAS DĖL „I/A“ PUNKTO

nuo: Tarybos generalinio sekretoriato

kam: Nuolatinų atstovų komitetui (COREPER I) / Tarybai

Ankstesnio

dokumento Nr.: 6782/15 SOC 152 EMPL 78 MIGR 14 JAI 153

Komisijos dok. Nr.: 13157/14 - COM(2014) 559 final + 13158/14 - COM(2014) 563 final

Dalykas: Pasiūlymas dėl TARYBOS SPRENDIMO, kuriuo valstybės narės įgaliojamos dėl Europos Sąjungos interesų ratifikuoti 1930 m. Tarptautinės darbo organizacijos konvencijos dėl priverstinio ar privalomojo darbo 2014 m. protokolo nuostatas, susijusias su teisminių bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose

Pasiūlymas dėl TARYBOS SPRENDIMO, kuriuo valstybės narės įgaliojamos dėl Europos Sąjungos interesų ratifikuoti 1930 m. Tarptautinės darbo organizacijos konvencijos dėl priverstinio ar privalomojo darbo 2014 m. protokolo nuostatas, susijusias su socialine politika

–Priėmimas

Delegacijoms pridedamas į Tarybos posėdžio protokolą įtrauktinų pareiškimų projektai.

ČEKIJOS PAREIŠKIMAS

„Čekija visapusiškai remia 1930 m. Tarptautinės darbo organizacijos konvencijos dėl priverstinio ar privalomojo darbo 2014 m. protokolą.

Nepaisant to, Čekija tebeturi abejonių dėl išimtinės ES kompetencijos srityje, kurioje taikomas protokolas, visų pirma atsižvelgiant į SESV 82 straipsnio 2 dalies ir 153 straipsnio 2 dalies formuluotes (abiem nuostatomis Europos Parlamentui ir Tarybai leidžiama nustatyti būtiniausias taisykles arba reikalavimus), taip pat į Nuomonę 2/91, kurioje ES Teisingumo Teismas konkrečiai TDO kontekste yra nurodęs, kad tarptautinio susitarimo nuostatos nedaro poveikio ES priimtoms taisyklėms, jei ir tuo susitarimu, ir ES teisės aktais nustatomos būtiniausios normos.“

AIRIJOS PAREIŠKIMAS

„Airija pabrėžia, kad ji visapusiškai remia Tarptautinės darbo organizacijos konvencijos dėl priverstinio ar privalomojo darbo 2014 m. protokolą.

Tačiau Airija aiškiai pareiškia, kad, jos nuomone, Tarybos sprendimas, kuriuo valstybės narės įgaliojamos dėl Europos Sąjungos interesų ratifikuoti 1930 m. Tarptautinės darbo organizacijos konvencijos dėl priverstinio ar privalomojo darbo 2014 m. protokolo nuostatas, susijusias su teisiniu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, sritims, kurios priklauso išimtinai ES kompetencijai, taikomas tik tokiu mastu, koku Protokolas gali turėti įtakos ES bendroms taisyklėms.“

JUNGTINĖS KARALYSTĖS PAREIŠKIMAS

„Jungtinė Karalystė konstatuoja savo paramą 1930 m. Konvencijos dėl priverstinio ar privalomojo darbo 2014 m. protokolui, taip pat savo ketinimą ratifikuoti Protokolą.

Jungtinė Karalystė mano, kad šiuo Protokolu Sąjungai nesuteikiama išimtinė išorės kompetencija klausimais, nurodytais *Tarybos sprendime, kuriuo valstybės narės įgaliojamos dėl Europos Sąjungos interesų ratifikuoti 1930 m. Tarptautinės darbo organizacijos konvencijos dėl priverstinio ar privalomojo darbo 2014 m. protokolo nuostatas, susijusias su teisiniu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose*. Todėl nereikėjo, kad valstybės narės būtų atitinkamai įgalios dėl Sąjungos interesų ratifikuoti Protokolą. Taigi, valstybės narės turėjo galėti savarankiškai spręsti dėl Protokolo ratifikavimo.

Be to, Jungtinė Karalystė mano, jog atsižvelgiant į tai, kad *Tarybos sprendimo dėl nuostatų, susijusių su teisiniu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose*, projektas yra priemonė, siūloma remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo Trečiosios dalies V antraštine dalimi, jam taikomas prie Sutarčių pridėdamas Protokolas (Nr. 21) dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės.

Atsižvelgiant į tai Jungtinė Karalystė nemano, kad jos dalyvavimas priimant šį Tarybos sprendimą yra, kaip siūloma 9 konstatuojamojoje dalyje, savaime privalomas vien remiantis tuo, kad jai privalomos Direktyva 2011/36/ES dėl prekybos žmonėmis prevencijos, kovos su ja ir aukų apsaugos ir Direktyva 2012/29/ES, kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos standartai.

Todėl Jungtinė Karalystė nesinaudos savo teise pagal Protokolą Nr. 21 pasirinkti dalyvauti priimant *Tarybos sprendimą, kuriuo valstybės narės įgaliojamos dėl Europos Sąjungos interesų ratifikuoti 1930 m. Tarptautinės darbo organizacijos konvencijos dėl priverstinio ar privalomojo darbo 2014 m. protokolo nuostatas, susijusias su teisiniu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose*.“

MALTOS RESPUBLIKOS PAREIŠKIMAS

„Maltos Respublika visapusiškai remia 1930 m. Tarptautinės darbo organizacijos konvencijos dėl priverstinio ar privalomojo darbo 2014 m. protokolo turinį ir ketina Protokolą ratifikuoti.

Vis dėlto Maltos Respublikai didelį susirūpinimą kelia teisiniai ir procedūriniai klausimai, susiję su šiais dviem siūlomais Tarybos sprendimais, kuriais valstybės narės įgaliojamos ratifikuoti TDO Protokolą.

Maltos Respublika nemano, kad srityse, kurioms taikomas Protokolas, esama ES išimtinės kompetencijos, kadangi ir pagal SESV 82 straipsnio 2 dalį, ir pagal SESV 153 straipsnio 2 dalį Europos Parlamentas ir Taryba gali nustatyti būtiniausius reikalavimus, taip pat kadangi Nuomonėje 2/91 Teismas konkrečiai TDO kontekste yra nurodęs, kad tarptautinio susitarimo nuostatos nedaro poveikio ES priimtoms taisyklėms, jei ir tuo susitarimu, ir ES teisės aktais nustatomi būtiniausi reikalavimai. Todėl atsižvelgiant į tai kyla klausimų, ar siūlomi Tarybos sprendimai būtini ir tikslingi. Be to, Maltos Respublika taip pat apgailestauja, kad Komisija nepateikė išsamios analizės dėl kompetencijos pasidalijimo siekdama pagrįsti šių sprendimų reikalingumą ir kad galutinėje tekstų redakcijoje nėra pakankamai aišku, kaip paskirstyta turima kompetencija (išimtinė / pasidalijamoji).

Maltos Respublika taip pat vis dar nėra įsitikinusi, kad pagrįsta kaip procedūriniu teisiniu pagrindu remtis SESV 218 straipsnio 6 dalimi, kadangi SESV 218 straipsnio 6 dalyje nurodoma, jog Taryba, „remdamasi derybininko pasiūlymu“, gali priimti sprendimus dėl Sąjungos ir tarptautinių organizacijų susitarimų sudarymo. SESV 218 straipsnio 3 dalies formuluotės antra dalimi numatyta, kad, kai skiriamas derybininkas, tai atliekama priimant Tarybos sprendimą. Kalbant apie pirmiau minėtą Protokolą, jokie įgaliojimai 103-je Tarptautinėje darbo konferencijoje derėtis dėl Protokolo ir jį priimti nebuvo suteikti pasitelkiant Tarybos sprendimą. Todėl SESV 218 straipsnio 6 dalis, kaip procedūrinis teisinis pagrindas, yra laikytinas geriausiu atveju abejotinu.

Nepaisant pirmiau minėtų susirūpinimų keliančių teisinių klausimų, atsižvelgdama į šio Protokolo, kuriam Malta visapusiškai pritaria, svarbą, Maltos Respublika nusprendė susilaikyti balsuojant dėl šių sprendimų.“

**Į TARYBOS POSĖDŽIO PROTOKOLĄ ĮTRAUKTINAS VOKIETIJOS FEDERACINĖS
RESPUBLIKOS PAREIŠKIMAS, KURIAM PRITARIA GRAIKIJOS RESPUBLIKA,
VENGRIJA IR RUMUNIJA**

„Komisija pateikė du pasiūlymas dėl Tarybos sprendimų, kuriais valstybės narės įgaliojamos dėl Europos Sąjungos interesų ratifikuoti 1930 m. Tarptautinės darbo organizacijos konvencijos dėl priverstinio ar privalomojo darbo 2014 m. protokolą tose srityse, kurios Sąjungos kompetencijai priklauso 1) remiantis SESV 153 straipsnio 1 dalies a ir b punktais arba 2) remiantis SESV 82 straipsnio 2 dalimi. SESV 218 straipsnio 6 dalies a punkto v papunktis nurodomas kaip abiejų Tarybos sprendimų procedūrinis teisinis pagrindas.

Vokietijos Federacinė Respublika atkreipia dėmesį į 1930 m. Tarptautinės darbo organizacijos konvencijos dėl priverstinio ar privalomojo darbo 2014 m. protokolo teisinę ir politinę reikšmę. Ji tvirtai remia šios priemonės tikslus ir pasisako už tai, kad Protokolą ratifikuotų visos valstybės narės – o tai svarbu ir dėl Sąjungos interesų, – taip pat pritaria valstybėms narėms išsakytam raginimui ratifikuoti; ji nedelsdama inicijuos ratifikavimo procesą Vokietijoje.

Tačiau teisinės pozicijos dėl procedūrinių normų, kuriomis turi būti remiamasi, skiriasi, ir šis klausimas dar nebuvo išspręstas. Vokietija mano, kad pasirinktas procedūrinis pagrindas – SESV 218 straipsnio 6 dalis – šiam tikslui nėra tinkamas. Tačiau atsižvelgdama į Protokolo teisinę ir politinę reikšmę Vokietijos Federacinė Respublika yra pasirengusi pritarti pateiktiems pasiūlymams ir nepaisyti susirūpinimą jai kėlusią procedūrinių klausimų, išdėstytų 2014 m. spalio 23 d. raštu pateiktoje pastaboje. Todėl Vokietijos Federacinė Respublika pritaria šiam sprendimui, nepaisant jos teisinės pozicijos dėl SESV 218 straipsnio 6 dalies aiškinimo.

Vokietijos Federalinė Vyriausybė nori pasinaudoti šia galimybe, kad kartu su valstybėmis narėmis ir Europos Komisija galėtų išnagrinėti perspektyvius būdus, kaip suderinti, viena vertus, ES valstybių narių, kaip savarankiškų TDO narių, ir, antra vertus, Europos Sąjungos, kaip *acquis communautaire* sergėtojos, procedūrinius interesus.“